

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Pavla Simona, JUDr. Romana Fialy a JUDr. Pavla Pavlíka, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **1) Okresním soudem v Mostě, 2) Krajským soudem v Ústí nad Labem**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 39 C 10/2010, ve věci žaloby o zaplacení 8.388,- Kč s příslušenstvím: žalobce **Český inkasní kapitál, a.s.**, se sídlem v Praze 1, Václavské nám. 808/66, IČ 27646751, a žalovaný **P. T.**,

t a k t o :

- I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 39 C 10/2010, o zaplacení 8.388,- Kč, pokud jde o pohledávky za vyúčtované služby Premium SMS v celkové výši 305,89 Kč, **j e s o u d.**
- II. Usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 27. 9. 2010, čj. 39 C 10/2010 - 17 a usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 3. 2011, čj. 14 Co 156/2011 - 32 se v částech, v nichž bylo rozhodnuto o zastavení řízení v rozsahu odpovídajícím žalobou uplatněnému nároku na zaplacení žalovanému vyúčtovaných služeb Premium SMS v celkové výši 305,89 Kč, **s e z r u š u j í.**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 23. 1. 2014 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“), navrhl Český telekomunikační úřad tomuto senátu, aby rozhodl spor o pravomoc dle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Krajským soudem v Ústí nad Labem ve věci žaloby o zaplacení částky 8.388,- Kč s příslušenstvím, a to v části týkající se zaplacení ceny za službu *Premium SMS* v celkové výši 305,89 Kč.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Na základě žádosti o poskytování služeb elektronických komunikací sítě Eurotel ze dne 20. 10. 2005 se žalovaný P. T. stal účastníkem telefonní stanice č. X u společnosti Eurotel Praha, spol. s r. o. (nyní společnost O2 Czech Republic, a. s.).

V rámci takto vzniklého smluvního vztahu vystavila společnost Eurotel Praha, spol. s r. o. žalovanému za období od 23. 11. 2005 do 22. 2. 2006 postupně tři faktury znějící na celkovou

částku 5.537,92 Kč. Dle přiložených souhrnných účtů, upínajících se k jednotlivým fakturám, bylo součástí vyúčtovaných částek též vyúčtování textové služby označené jako „Premium SMS“ ve výši 146,22 Kč (období od 23. 11. 2005 do 22. 12. 2005), 126,06 Kč (období od 23. 12. 2005 do 22. 1. 2006) a 33,61 Kč (období od 23. 1. 2006 do 22. 2. 2006), celkově tedy 305,89 Kč. Součástí uplatněného žalobního nároku byla konečně smluvní pokuta za porušení smlouvy ve výši 2.850,- Kč, uplatněná (dle přiložené kopie faktury) v souladu s čl. 11.6 Všeobecných podmínek Smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb za porušení čl. 11.4 těchto podmínek.

Vzhledem k tomu, že žalovaný dobrovolně shora uvedené částky neuhradil, podala společnost Český inkasní kapitál, a. s. (na kterou shora uvedené pohledávky smluvně převedla společnost Telefónica O2 Czech Republic, a. s., jako právní nástupce společnost Eurotel Praha, s. r. o.) u Okresního soudu v Mostě návrh na vydání platebního rozkazu, kterým se domáhala, aby tento soud uložil žalovanému povinnost zaplatit částku 8.388,- Kč s příslušenstvím, včetně nákladů řízení.

Okresní soud v Mostě (poté, co nejprve návrhu vyhověl a vydal platební rozkaz, který následně pro jeho nedoručitelnost usnesením zrušil) vydal dne 27. 9. 2010 usnesení čj. 39 C 10/2010 – 17, kterým řízení ve věci zastavil s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu; současně rozhodl o nákladech soudního řízení. K odvolání žalobce bylo toto usnesení změněno usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 3. 2011, čj. 14 Co 156/2011 – 32. Odvolací soud prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že v části, týkající se nároku na zaplacení částky 2.850,- Kč s příslušenstvím, se řízení nezastavuje, v tomto rozsahu se věc nepostupuje Českému telekomunikačnímu úřadu a nevrací se též zaplacený soudní poplatek; ve zbytku bylo prvostupňové usnesení potvrzeno. Z odůvodnění usnesení odvolacího soudu se podává, že důvodem pro změnu napadeného usnesení okresního soudu bylo zjištění, že v případě jedné z žalovaných pohledávek (smluvní pokuty) nebylo postaveno najisto, zda se jedná o příslušenství pohledávky za poskytnuté služby elektronických komunikací dle § 64 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“). Okresnímu soudu bylo uloženo doplnit dokazování v tom směru, zda předmětná pohledávka, představující uplatněnou smluvní pokutu, je odvozena od porušení smluvní povinnosti z titulu poskytnuté služby elektronických komunikací či nikoliv. Okresní soud v Mostě na základě doplněného dokazování naznal, že smluvní pokuta byla sjednána pro případ, že účastník neuhradí cenu za poskytovanou službu elektronických komunikací; povaha primárního závazku tak svědčí o tom, že i ve věci uplatněné smluvní pokuty je založena rozhodovací pravomoc Českého telekomunikačního úřadu. Usnesením ze dne 7. 7. 2011, čj. 39 C 10/2010 - 53, proto řízení i v této části zastavil a věc postoupil k rozhodnutí Českému telekomunikačnímu úřadu.

Český telekomunikační úřad (dále též „navrhovatel“) následně podal zvláštnímu senátu návrh na rozhodnutí negativního kompetenčního sporu, a to v části týkající se rozhodování o pohledávkách za služby *Premium SMS* v celkové částce 305,89 Kč. Navrhovatel uvedl, že dle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) a § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je povolán rozhodovat spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě; do této kategorie spadají i spory o úhradu za poskytnutou službu elektronických komunikací (§ 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích). Z definice služby elektronických komunikací, podávající se z ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, navrhovatel dovozuje, že jeho pravomoc je dána v případě sporu o otázkách souvisejících se samotným poskytováním

služeb elektronických komunikací (eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících), nelze sem však zahrnout případy tzv. služeb třetích stran, kdy se jedná o objednávku vůči třetí straně na poskytnutí služby nabízející obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací poskytovatele služeb elektronických komunikací. Poskytování tzv. *Premium SMS* lze z povahy věci považovat za službu obsahu, neboť poskytovatel služeb elektronických komunikací tuto službu neposkytuje a ani ho k poskytování takové služby nezavazuje smluvní vztah. Vzhledem k tomu, že služby tohoto charakteru jsou podle ustanovení § 1 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích vyjmuty z rozhodovací pravomoci návrhatele, je příslušným orgánem k rozhodnutí o dlužné částce za jejich poskytnutí soud. Navrhl proto, aby zvláštní senát vyslovil, že příslušným vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 39 EC 10/2010 (správně sp. zn. 39 C 10/2010 – poznámka zvláštního senátu) o zaplacení ceny za poskytnuté *Premium SMS* v celkové výši 305,89 Kč s příslušenstvím je soud. Současně s tím se návrhatel domáhá změny usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 3. 2011, čj. 14 Co 156/2011 – 32, tak, že řízení o nároku na zaplacení částky 305,89 Kč s příslušenstvím za služby *Premium SMS* se nezastavuje a věc se v tomto odpovídajícím rozsahu nepostupuje Českému telekomunikačnímu úřadu.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecnými soudy vycházel zvláštní senát z premisy, že v nyní posuzovaném případě se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, neboť Okresní soud v Mostě v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout, přičemž i návrhatel částečně popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla postoupena; k projednání a rozhodnutí takového sporu je zvláštní senát povolán zákonem č. 131/2002 Sb.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu dle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (viz např. rozhodnutí publikované pod č. 485/2005 Sb. NSS, dostupné z www.nssoud.cz).

Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích je rozhodovací pravomoc Českého telekomunikačního úřadu (návrhatele) rozhodovat ve sporech dána v případech, kdy tak stanoví tento zákon. Podle ustanovení § 129 odst. 1 citovaného zákona návrhatele *rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku.*

Podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (viz např. usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 – 12; citovaná rozhodnutí zvláštního senátu jsou dostupná z www.nssoud.cz) je pro založení pravomoci návrhatele rozhodnout účastnický spor třeba současného naplnění dvou podmínek.

První podmínkou jsou osobní předpoklady stran sporu. Na straně jedné se musí jednat o osobu vykonávající komunikační činnost, kterou se dle § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozumí *zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací a provozování přístrojů* dle § 73 citovaného zákona. Druhou stranou sporu musí být osoba splňující předpoklady vyplývající z ustanovení § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích (ten, *kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb*), případně ustanovení § 2 písm. b) tohoto zákona (ten, *kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací*).

Druhou nezbytnou podmínkou je pak věcný předpoklad, tedy povaha sporu; tato podmínka je splněna tehdy, „pokud se spor týká povinnosti uložených tímto zákonem nebo na jeho základě“.

Pokud jde o osobní předpoklady týkající se stran sporu, zvláštní senát nemá pochyb o tom, že společnost Eurotel Praha, spol. s r. o., se kterou žalovaný uzavřel smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací, byla osobou vykonávající komunikační činnost ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích; žalobce je pak osobou, které byla pohledávka plynoucí ze zmiňované smlouvy smluvně postoupena právním nástupcem původního poskytovatele – společností Telefónica O2 Czech Republic, a. s. Žalovaný pak bez pochyby naplňuje charakteristiku účastníka podle ustanovení § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích.

Spornou se nicméně jeví povaha sporu mezi těmito osobami, a to pokud jde o tu část pohledávky žalobce, která vychází z poskytnutí služeb *Premium SMS* v celkové částce 305,89 Kč. Navrhovatel namítá, že v tomto rozsahu není oprávněn o předmětu sporu rozhodovat, neboť poskytnutá služba není službou elektronických komunikací, ve smyslu ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích.

Podle ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích se službou elektronických komunikací rozumí *služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po síti elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled na obsahem přenášeným sítěmi a poskytovanými službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.*

Ze shora popsané definice služeb elektronických komunikací je zřejmé, že touto službou nelze rozumět každou službu, která bude přístupná účastníkovi osobou vykonávající komunikační činnost prostřednictvím její sítě a služeb elektronických komunikací. Do této kategorie nebudou spadat služby, jejichž užívání, respektive přístup k jejich obsahu, poskytovatel (osoba vykonávající komunikační činnost) sice zprostředkuje svou sítí a prostřednictvím služeb elektronických komunikací, nicméně obsah samotné služby závisí na poskytovateli takové služby.

V posuzované věci je (z hlediska určení rozhodovací pravomoci) mezi navrhovatelem a obecnými soudy spornou část žalobcem uplatněného nároku v rozsahu odpovídajícímu vyúčtování za poskytnuté služby *Premium SMS*.

Povahou služeb *Premium SMS* se zvláštní senát minulosti již opakovaně zabýval (viz např. usnesení ze dne 31. 5. 2010, čj. Konf 99/2009 – 7, ze dne 30. 11. 2011, čj. Konf 79/2011 – 16 a ze dne 11. 6. 2012, čj. Konf 11/2012 – 14), kde konstatoval, že podstatou těchto služeb jsou krátké textové zprávy, pomocí kterých je zákazníkům operátora umožněno zaplatit prostřednictvím mobilního telefonu cenu za zboží nebo služby (ostatně stejným způsobem tuto službu definuje i současný poskytovatel telekomunikačních služeb, společnost O2 Czech Republic a. s. (http://www.o2cz/osobni/20283-sms_mms/91670-premium_sms.htm#d257093)). Tyto služby tedy neposkytuje telekomunikační operátor, ale jeho smluvní partneři; vyúčtované služby *Premium SMS* tak neposkytla společnost Eurotel Praha, spol. s r. o., ale prostřednictvím své sítě elektronických komunikací pouze umožnila (zpřístupnila) žalovanému užívání služeb smluvních partnerů. O tom svědčí i fakt, že v rámci jednotlivých vyúčtování byly tyto služby vykazovány odděleně od kategorie „*odchozí SMS*“. Zvláštní senát tedy shledal, že předmětné

služby poskytnuté žalovanému (označované též jako „služby třetích stran“) nejsou dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích službami elektronických komunikací. Spor o zaplacení ceny za takové služby pak není sporem o plnění povinností uložených na základě zákona o elektronických komunikacích. Tento závěr je stěžejní pro úvahu zvláštního senátu o rozhodovací pravomoci navrhovatele, neboť vzhledem k charakteru služby nemohou být ve vzájemném vztahu poskytovatele telekomunikačních služeb (respektive žalobce), žalovaného a poskytovatele služby splněny podmínky stanovené větou první, případně též druhou § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Lze tak uzavřít, že v posuzovaném případě poskytnuté služby nejsou služby elektronických komunikací; pravomoci soudů se tedy tato věc nevymyká, neboť dle § 7 odst. 1 občanského soudního řádu *v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.*

Z uvedených důvodů zvláštní senát výrokem I. vyslovil, že k rozhodnutí o části žalované pohledávky odpovídající vyúčtování společnosti Eurotel Praha, spol. s r. o. za poskytnuté služby *Premium SMS* (v částce 305,89 Kč) je dána pravomoc soudů (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.).

Podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší zvláštní senát rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Výrokem II. byly tedy zrušeny části usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 27. 9. 2010, čj. 39 C 10/2010 – 17, a usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 3. 2011, čj. 14 Co 156/2011 – 32, kterými bylo rozhodnuto o zastavení řízení, a to v rozsahu odpovídajícím žalobou uplatněnému nároku na zaplacení žalovaným přijatých služeb *Premium SMS*. V tomto rozsahu tak byla odstraněna překážka věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Ve shora vymezeném rozsahu bude tedy povinností Okresního soudu v Mostě pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 5 odst. 4 zákona č. 131/2002 Sb.).

V Brně 9. ledna 2015

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu